

**Curtea Supremă de Justiție**  
**DECIZIE**

**24 martie 2021**

**mun. Chișinău**

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Timofti Vladimir

Judecători - Cobzac Elena și Toma Nadejda

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Bolocan Ludmila în numele inculpatului Miron Victor prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

***Miron Victor xxxxx.***

**Termenul de examinare a cauzei:**

1. Prima instanță: 11.06.2020 -19.08.2020;

2. Instanța de apel: 04.09.2020-20.10.2020;

3. Instanța de recurs: 15.02.2021-24.03.2021.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

**CONSTATĂ :**

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 19 august 2020, Miron Victor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost admisă acțiunea civilă și s-a dispus încasarea din contul lui Miron Victor în beneficiul lui Bejenaru Constantin, prejudiciul materia în sumă de 500 (cinci sute) euro, convertiți în lei moldovenești conform ratei oficiale de schimb la data executării hotărârii.

Mijloacele materiale de probă, a le păstra la materialele cauzei penale.

1.2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Miron Victor, la data de 07 ianuarie 2020, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altor persoane, acționând intenționat și conform unui plan bine determinat de a induce în eroare persoanele prin intermediul platformei web [www.booking.com](http://www.booking.com). a identificat anunțul privind ofertele de locațiune a imobilelor. Ulterior, contactând autorul anunțului, a primit pentru o perioadă de două zile contra sumei de 1020 lei de la Sîrbu Silvia în locațiune apartamentul din mun. xxxxx, iar la 08 ianuarie 2020, dându-și seama de caracterul ilegal al acțiunilor sale, prevăzând urmările prejudiciabile și dorind survenirea acestora, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, determinată de comportamentul dolosiv și viclean, precum că apartamentul menționat aparține soției sale, fără a fi în drept să transmită imobilul în ulterioara posesie și folosință altei persoane, a încheiat cu Bejenaru Constantin, care a identificat anunțul

pe platforma web [www.999.md](http://www.999.md). contractul de închiriere a apartamentului în mun. xxxxx, prin care s-a obligat să-l transmită în locațiune până la 08 ianuarie 2021, contra sumei de 200 euro/lunar. În continuare, Bejenaru Constantin, în aceeași zi, i-a transmis lui Miron Victor, suma de 200 euro cu titlu e plată lunară pentru locațiune și suma de 300 euro cu titlu de garanție pentru plata chiriei și a cheltuielilor ce cad în sarcina chiriașului, cauzându-i astfel părții vătămate, Bejenaru Constantin, daună considerabilă în sumă de 500 euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei, constituie suma de 9608,40 lei.

2. Sentința menționată a fost atacată cu *apel* de către avocatul Bolocan Ludmila în numele inculpatului Miron Victor, solicitând admiterea apelului și casarea integrală a sentinței cu emiterea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prin instanță, de achitare a lui Miron Victor de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal în temeiul art. 390 alin. (3) Cod de procedură penală, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2.1 În motivarea cerințelor sale avocatul a indicat:

- lezarea drepturilor inculpatului pe parcursul urmăririi penale, astfel încât lipsește dovada că acesta a fost informat despre pornirea urmăririi penale în privința sa, ordonanța de punere sub învinuire fiind emisă in contumacie și anunțarea inculpatului în căutare în lipsa unui mandat de arest. Respectiv, acuzatorul de stat era obligat în termen de 48 de ore din momentul emiterii ordonanței de punere sub învinuire de a înainta acuzarea învinuitului;

- ilegalitatea acțiunilor organelor de urmărire penală în conformitate cu art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală. În continuare, instanța a evidențiat că inculpatului i-a fost adusă la cunoștință materialele de urmărire penală în prezența apărătorului, însă la acel moment careva obiecții cereri sau demersuri nu au declarat. Astfel conducându-se de prevederile art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, iar cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestui termen impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen. În atare condiții instanța a apreciat argumentele apărării ca fiind formale, și respectiv nu a atestat careva ingerințe în drepturile inculpatului

- că la 10.03.2020 în privința lui Victor Miron a fost emisă ordonanța de punere sub învinuire in contumacie în temeiul art. 190 alin. (1) Codul penal la care nu a participat apărarea și care i-a fost adusă la cunoștință la 03.06.2020. Miron Victor nefiind informat despre pornirea urmăririi penale în privința sa și necesitatea prezentării în fața organului de urmărire penală pentru audieri, procurorul , bazându-se exclusiv pe declarațiile părții vătămate și ale unui martor, a emis în privința inculpatului ordonanța de punere sub învinuire în contumacie și dispunerea măsurilor de investigații în vederea căutării și reținerii acestuia. Acuzarea de caz a dispus demararea investigațiilor doar pentru a crea aparențe de legalitate asupra termenului în care se impune adoptarea ordonanței de punere sub învinuire, fără a fi examinată această acțiune procesuală din perspectiva respectării prevederilor art.5 din CEDO;

- încălcarea dreptului la apărare care, potrivit art. 251 Cod de procedură penală se referă la participarea părților în cazurile obligatorii, în împrejurările în care Miron Victor a fost pus sub învinuire în absența sa, acest act procedural, ordonanța de înaintare a învinuirii, trebuia să se efectueze în prezența apărătorului. Iar consecința este nulitatea actului procedural;

- Miron Victor a fost lipsit de dreptul la un proces echitabil, deoarece prin cererea din 16.07.2020, apărarea a solicitat, în temeiul art. 42 alin.(3) pct.2 Cod de procedură penală, de a transmite dosarul penal de învinuire a lui Miron Victor în baza art. 190 alin. (1) Codul penal, Judecătoarei Garștia-Bria Svetlana la care a parvenit prima cauză în privința lui Miron Victor, spre conexare întrucât, infracțiunile de care este învinuit inculpatul Victor Miron sunt comise de aceeași persoană, fac parte din aceeași categorie și constituie temei de conexare. Astfel, inculpatul a putut să beneficieze de o pedeapsă mai blândă;

- prin încheierea din 13 august 2020 instanța a dispus respingerea cererii apărării ca fiind neîntemeiată, deoarece chestiunea conexării cauzelor o soluționează instanța căreia îi revine competența de judecată conform prevederilor art. 42, dar nu prevede soluția transmiterii unei cauze penale aflate pe rolul unei judecătoriai altei judecătoriai pentru rezolvarea chestiunii privind conexarea cu o altă cauză.

- prin renunțarea la martorul Sîrbu Silvia acuzarea nu poate demonstra cui îi aparține apartamentul din xxxxx, deoarece toate probele urmează a fi apreciate în cumul și coroborate. Iar declarațiile lui Bejenaru Constantin separat de alte probe, care lipsesc, nu pot dovedi vinovăția lui Miron Victor;

- recunoașterea vinovăției la etapa urmăririi penale a infracțiunii ce i se incriminează inculpatului nu poate constitui cu certitudine o probă decisivă, dat fiind faptul că acesta nu s-a prezentat la judecarea cauzei și nu se cunoaște dacă Victor Miron susține aceste declarații;

- referitor la cererea părții vătămate Bejenaru Constantin cu privire la încasarea prejudiciului material și încasarea acestuia din contul inculpatului este necesar de a fi făcută o distincție clară între situația de recunoaștere a persoanei ca parte vătămată și recunoașterea dreptului la reparații echitabile. Apărarea consideră că nu a fost probată cauzarea prejudiciului și poartă un caracter declarativ, ceea ce contravine prevederilor stipulate în art. 219 alin. (1) Cod de procedură penală;

- cererea părții vătămate nu întrunește condițiile de formă și conținut, obligatorii pentru întocmirea unei acțiuni civile.

**3.** Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2020 a fost respins ca nefondat apelul avocatului Bolocan Ludmila în numele inculpatului Miron Victor și menținută fără modificări sentința Judecătoriai Chișinău (sediul Buiucani) din 19.08.2020.

**3.1** În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Vinovăția inculpatului Miron Victor în comiterea infracțiunii imputate se confirmă prin următoarea sistemă de probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi: - declarațiile părții vătămate Constantin Bejenaru (f.d. 190); - procesul-verbal din 15 ianuarie 2020 de prezentare spre recunoaștere după fotografie, prin care partea vătămată Bejenaru Constantin, în poza nr. 1 l-a recunoscut pe Miron Victor (f.d.14, vol. I); - proces-verbal din 17 ianuarie 2020 de prezentare spre recunoaștere după fotografie, prin care martorul Sîrbu Silvia, în poza nr. 4 l-a recunoscut pe Miron Victor (f.d.16, vol. I); - procesul-verbal de examinare din 16 ianuarie 2020, potrivit căruia au fost examinate pozele din aplicația „Viber” a telefonului ce aparține lui Bejenaru Constantin, trimise lui Miron Victor, anunțul de pe platforma [www.999.md](http://www.999.md) și contractul de închiriere din 08 ianuarie 2020, ridicate prin procesul-verbal din 09 ianuarie 2020 (f.d. 19-26 vol. I); - procesul-verbal din 28 aprilie 2020, potrivit căruia a fost examinată informația de la furnizorul de servicii de comunicații electronice SA „Orange” (f.d. 105 vol. I).

Instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate a conchis de a respinge poziția apărării privind achitarea inculpatului Miron Victor din motivul lipsei probelor ce demonstrează vinovăția acestuia or, la materialele cauzei penale au fost administrate suficiente probe pertinente și concludente prin care se atestă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor încriminate.

În rezultatul coroborării probelor, instanța de apel a constatat prezența în acțiunile inculpatului a laturii obiective cât și subiective și anume trecerea bunurilor din proprietatea și/sau posesia părții vătămate Bejenaru Constantin în proprietatea inculpatului Miron Vasile, ca rezultat al acțiunilor ilegale a inculpatului.

Analizând cumulul de probe administrate în cauza dată, instanța de apel a reținut intenția directă a inculpatului Miron Vasile, la comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(1) Cod penal, or, acesta în mod intenționat a urmărit scopul de profit, îmbogățindu-se ilicit prin prezentarea faptei mincinoase ca fiind adevărată, părții vătămate Bejenaru Constantin, precum că fără a fi în drept să transmită imobilul în ulterioara posesie și folosință altei persoane, a încheiat cu Bejenaru Constantin, care a identificat anunțul pe platforma web [www.999.md](http://www.999.md) contractul de închiriere a apartamentului în xxxxx prin care s-a obligat să-l transmită în locațiune până la 08 ianuarie 2021, contra sumei de 200 euro/lunar.

Totodată, analizând declarațiile părții vătămate Bejenaru Constantin, care au fost date atât la faza de urmărire penală, cât și în cadrul ședinței de judecată, instanța de apel a constatat că sunt aceleași, iar careva discrepanțe între acestea, nu sunt, ceea ce califică drept admisibile elementele de fapt constatate prin intermediul declarațiilor părții vătămate, iar în context a fost dovedită pe deplin varianta agravată a componenței de infracțiune de escrocherie, incriminată la art. 190 alin.(1) Cod penal și anume: escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, care a produs daune considerabile.

În aceste împrejurări, instanța de apel a constatat că, în rezultatul acțiunilor directe și nemijlocite ale inculpatului Moraru Victor s-a cauzat un prejudiciu considerabil lui Bejenaru Constantin în mărime de 500 euro.

Instanța de apel a respins alegațiile apelantului, referitor la faptul că cauza penală a fost examinată în absența inculpatului Miron Victor, menționând că, la judecarea cauzei inculpatul s-a eschivat de a se prezenta în instanță, fapt confirmat prin rapoartele prezentate de către reprezentantul poliției, care atestă faptul că ultimul se nu se află a domiciliu. Prin ordonanța din 10 martie 2020, în privința inculpatului a fost dispusă inițierea investigațiilor în vederea căutării învinuitului. Ca prin urmare fiind primit răspuns de la Inspectoratul de Poliție mun. Chișinău, conform căruia a fost pornit dosarul de căutare în privința cet. Miron Victor, cu nr. 201930023.

Totodată cu referire la alegațiile invocate de către apelant, privind emiterea ordonanței de punere sub învinuirea în lipsa cet. Miron Victor, instanța de apel a relatat că, procurorul după examinarea raportului organului de urmărire penală și a materialelor cauzei considerând că probele acumulate sânt concludente și suficiente, este în drept de a emite o ordonanță de punere sub învinuire a persoanei.

Prin urmare, odată ce cet. Miron Victor refuza de a se prezenta în fața organului de urmărire penală, întemeiat procurorul a emis ordonanța de punere sub învinuire în contumacie și a dispus inițierea investigațiilor în vederea căutării învinuitului. Prin urmare fiind reținut învinuitul i-a fost adusă la cunoștință ordonanța de punere sub învinuire la data de 03.06.2020, ora 13:23.

A fost respins argumentul apelantului precum că instanța de judecată neîntemeiat a respins cererea de conexare a cauzelor, or, fiind conexasate inculpatul putea să beneficieze de o pedeapsă mai blândă. Prin urmare instanța de judecată just a apreciat ca neîntemeiat demersul privind conexarea cauzelor, or, în ședința de judecată s-a stabilit că instanța nu este competentă de a decide conexarea cauzelor penale în condițiile at. 43 Cod de procedură penală, deci norma de drept clar stipulează că chestiunea conexării cauzelor o soluționează instanța cărei îi revine competența de judecată conform prevederilor art. 42 Cod de procedură penală, dar nu prevede și soluția transmiterii unei cauze penale aflate pe rolul unei judecătoriai altei judecătoriai pentru rezolvarea chestiunii privind conexarea cu o altă cauză.

Totodată instanța de apel a constatat că, instanța de fond întemeiat a stabilit că nu sunt careva ingerințe în drepturile inculpatului prin refuzul conexării, or dimpotrivă conexarea cauzelor penale ar avea efecte negative atât asupra inculpatului cât și asupra participanților implicați în prezenta cauză penală, cu atât mai mult instanța just a constatat că, admiterea demersului ar constitui o ingerință în drepturile inculpatului prin privarea acestuia de judecare a cauzei într-un termen rezonabil.

De asemenea, instanța de apel nu are temei de a interveni în sentința instanței de fond nici în partea stabilirii pedepsei inculpatului Miron Victor or, la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă inculpatului, s-a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, acestuia aplicându-i-se o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

Astfel, privitor la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că instanța de fond la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile art. 7, 75 Cod penal ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, și totodată, corect a aplicat pedeapsa penală sub formă de închisoare, care este una echitabilă și proporțională infracțiunii comise, ținând cont de gradul de pericol al infracțiunilor, care fac parte din categoria celor mai puțin grave și ușoare, de circumstanțele cauzei, de personalitatea inculpatului, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovaților, astfel asigurând realizarea scopului pedepsei penale de restabilire a echității sociale și a preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atât de către inculpați, cât și din partea altor persoane, care va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale Republicii Moldova sunt apărute, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

Astfel, reieșind din personalitatea inculpatului, care a comis pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă, luând în considerare circumstanțele cauzei și comportamentul inculpatului până la comiterea infracțiunii, în timpul și după săvârșirea infracțiunii care nu a recuperat prejudiciul cauzat părții vătămate și care s-a eschivat de la prezentarea în fața instanței de judecată fiind dispusă anunțarea în căutare a acestuia, lipsa circumstanțelor atenuante și lipsa celor agravante, instanța de apel a considerat că în privința inculpatului Miron Victor, pentru comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(1) Cod penal, este echitabilă aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani.

Instanța de apel a concluzionat că, soluția adoptată de către prima instanță își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului Miron Victor, or aplicarea unei pedepse penale sub formă de închisoare, ar duce la conștientizarea de către inculpat a celor comise, va revizui atitudinea față de valorile sociale cu atragerea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul său.

**4.** Decizia instanței de apel a fost atacată, cu *recurs ordinar* de către avocatul Bolocan Ludmila în numele inculpatului Miron Victor care indicând temeiul prevăzut la art.427 alin.(1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, sau după caz dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

**4.1** În motivarea cerințelor sale avocatul a indicat că:

- Miron Victor nu a fost informat despre pornirea urmăririi penale în privința sa și acuzarea nu a îndeplinit obligația citării acestuia pentru a se prezenta în fața organului de urmărire penală și de a fi audiat, bazându-se exclusiv pe declarațiile părții vătămate și ale unui martor, a emis în privința inculpatului ordonanța de punere sub învinuire în contumacie și dispunerea măsurilor de investigații în vederea căutării și reținerii acestuia;

- Colegiul penal al Curții de Apel greșit a constatat că a fost respectată procedura legală prevăzută de art. 282 Cod de procedură penală, deoarece există încălcarea dreptului la apărare care, potrivit art. 251 Cod de procedură penală se referă la participarea părților în cazurile obligatorii, în împrejurările în care Miron Victor a fost pus sub învinuire în absența sa, acest act procedural, ordonanța de înaintare a învinuirii, trebuia să se efectueze în prezența apărătorului;

- instanța prin încheierea din 13 august 2020, a respins cererea apărării cu privire la conexarea cauzelor, prin ce i-a lezat dreptul inculpatului la un proces echitabil și poartă un caracter discriminatoriu în raport cu alți inculpați cărora acest drept nu le-a fost îngădit și a consecințelor care rezultă din aplicarea art. 85 Cod penal;

- acuzarea renunțând la martorul Sîrbu Silvia nu poate demonstra cui aparține apartamentul, iar declarațiile lui Bejenaru Constantin nu sunt suficiente pentru a dovedi vinovăția lui Miron Victor;

- nu a fost probată cauzarea prejudiciului;

- potrivit rechizitoriului și a hotărârii instanței judecătorești și a deciziei circumstanțe agravante care să se încadreze la art. 77 Cod penal în cauză nu au fost stabilite și nici invocate, astfel fiind ignorate prevederile legale privind principiile de individualizare a pedepsei, în mod neîntemeiat i-a aplicat lui Miron Victor cea mai aspră pedeapsă din numărul celor alternative, stabilindu-i astfel o pedeapsă inequitabilă;

- inculpatului nu i-a fost asigurat dreptul la un proces echitabil. Inequitabilitatea deciziei, în așa mod și a procesului, rezultă și prin faptul că instanța de apel a adoptat o hotărâre care în principiu este contrară jurisprudenței naționale, dar și art. 6 CEDO sub aspectul încălcărilor procedurale și procesuale enunțate.

5. La recursul ordinar declarat de către avocatul Bolocan Ludmila în numele inculpatului Miron Victor, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct.1<sup>1</sup> Cod de procedură penală, procurorul a depus referință, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat, invocând că, criticile formulate de autorul recursului în partea enunțată nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate, ca fiind ilegale, or, reaprecierea probelor, soluție propusă de autor, nu se încadrează în acest caz în prevederile art.427 alin.(1) Cod de procedură penală.

Deci, criticile formulate de recurent nu conțin indicii erorilor de drept și, respectiv, nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii contestate, ca fiind ilegală.

6. *Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, luând în considerație și argumentele expuse în referință, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.*

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termenul prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală.

Conform art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de

procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Potrivit art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Din textul recursului Colegiul penal constată, că recurentul invocă temeiul prevăzut la pct.6), 10) alin.(1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*. Suplimentar instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația inculpaților.

Instanța de recurs, studiind textul deciziei atacate constată, că temeiul invocat și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel, judecând cauza și verificând probele în ședința de judecată a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei analize și examinări coroborate a probelor ce au servit ca temei pentru soluționarea laturii penale a cauzei, precum și a elementelor de fapt pe care se sprijină soluția de condamnare dispusă în cauză, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de menținere a sentinței de vinovăție a inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal.

Totodată, instanța de recurs consideră, că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, cuprinzând argumente fundamentate în fapt și în drept, prezentate în hotărârea atacată și corect a considerat, că Miron Victor este vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal.

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la informarea inculpatului despre pornirea urmăririi penale, punerea sub învinuire în contumacie, conexarea cauzelor, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul le însușește, fapt ce este în deplină concordanță cu jurisprudența și practica Curții Europene pentru Drepturile Omului, care în cauza *Albert vs România din 16.02.2010*, a statuat în pct.37 că art.6§1 CtEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, și extinderea la care se aplică.

Având ca suport prevederile legale sus enunțate și analizând textul deciziei instanței de apel, în viziunea Colegiului, această instanță și-a motivat soluția adoptată, iar autorul recursului, de fapt, nu aduce careva argumente noi, ce ar combate concluzia instanțelor de judecată. În principiu argumentele invocate în recurs, sunt similare celor invocate în apel, iar instanța de apel a respectat prevederile legale stipulate la art. 414, 417 Cod de procedură penală, pronunțându-se motivat asupra argumentelor esențiale invocate în apel.

Referitor la argumentele recurentului precum că, *Miron Victor nu a fost informat despre pornirea urmăririi penale în privința sa și acuzarea nu a îndeplinit obligația citării acestuia pentru a se prezenta în fața organului de urmărire penală și de a fi audiat, bazându-se exclusiv pe declarațiile părții vătămate și ale unui martor, a emis în privința inculpatului ordonanța de punere sub învinuire în contumacie și dispunerea măsurilor de investigații în vederea căutării și reținerii acestuia*, Colegiul ține să menționeze că, instanța de apel întemeiat a reținut că, procurorul întemeiat a emis ordonanța de punere sub învinuire în contumacie și a dispus inițierea investigațiilor în vederea căutării învinuitului, odată ce cet. Miron Victor fiind citat (f.d.33, 39) refuza de a se prezenta în fața organului de urmărire penală, iar potrivit raportului prezentate de către reprezentantul poliției (f.d. 41, 43), se atestă faptul că ultimul se nu se află la domiciliu și prin ordonanța din 10 martie 2020 fiind dispusă inițierea investigațiilor în vederea căutării învinuitului. Ulterior fiind reținut i-a fost adusă la cunoștință ordonanța de punere sub învinuire la data de 03.06.2020, ora 13:23.

Cu referire la argumentul recurentului precum că, *Colegiul penal al Curții de Apel greșit a constatat că a fost respectată procedura legală prevăzută de art. 282 Cod de procedură penală, deoarece există încălcarea dreptului la apărare care, potrivit art. 251 Cod de procedură penală se referă la participarea părților în cazurile obligatorii, în împrejurările în care Miron Victor a fost pus sub învinuire în absența sa, acest act procedural, ordonanța de înaintare a învinuirii, trebuia să se efectueze în prezența apărătorului, iar ingerința dată poate fi invocată potrivit alin.(3) art. 251 Cod de procedură penală*, Colegiul ține să menționeze că, instanța de apel corect a reținut că, organul de urmărire penală respectând prevederile art. 282 alin.(1) Cod de procedură penală, la data reținerii 03 iunie 2020 (f.d.123), învinuitului Miron Victor în prezența avocatului i-a fost adusă la cunoștință ordonanța de punere sub învinuire menționând că-i este clară (f.d. 84-84) și a fost audiat pe marginea învinuirii declarând că recunoaște cele indicate în ordonanță (f.d. 130), astfel nefiind constatată încălcarea a careva prevederi legale.

Subsecvent, Colegiul menționează că, atât inculpatul cât și apărătorul acestuia, considerându-se afectați într-un drept prevăzut de lege, nu au contestat legalitatea actelor procedural îndeplinite de organul de urmărire penală în modul și termenul stabilit de lege, precum și, la finisarea urmăririi penale și luarea de cunoștință cu materialele cauzei, nu au avut nici o obiecție asupra actelor menționate, prezumându-se că au acceptat situația dată.

La fel, conform alin.(4) al art.251 Cod de procedură penală, încălcarea oricărei altei prevederi legale decât cele prevăzute în alin.(2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii - când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale - când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Din actele cauzei rezultă că, la terminarea urmăririi penale, când inculpatul a luat cunoștință de materialele dosarului împreună cu avocatul, n-a invocat despre nulitatea actelor procedurale efectuate pe parcursul urmăririi penale, ceea ce prezumă că au fost de acord cu legalitatea acestor acte procedurale, nefiind constatată nulitatea a careva acte fiind .

Ce ține de critica recurentului, precum că, *a fost lezat dreptul inculpatului la un proces echitabil prin faptul că instanța prin încheierea din 13 august 2020, a respins cererea apărării cu privire la conexarea cauzelor*, instanța de recurs reține că, instanța de apel a notat că, în condițiile at. 43 din Codul de procedură penală instanța nu este competentă de a decide conexarea cauzelor penale astfel nefiind constatate careva ingerințe în drepturile inculpatului prin refuzul conexării, or dimpotrivă conexarea cauzelor penale poate avea efecte negative atât asupra inculpatului cât și asupra participanților implicați în prezenta cauză penală, cu atât mai mult instanța just a constatat că, admiterea demersului ar constitui o ingerință în drepturile inculpatului prin privarea acestuia de judecare a cauzei într-un termen rezonabil.

De asemenea, Colegiul penal consideră, că nu sunt întemeiate nici criticile referitoare la faptul că, *acuzarea renunțând la martorul Sîrbu Silvia nu poate demonstra a cui aparține apartamentul, iar declarațiile lui Bejenaru Constantin nu sunt suficiente pentru a dovedi vinovăția lui Miron Victor și că nu a fost probată cauzarea prejudiciului*.

La alegațiile date, instanța de recurs menționează, că relevantă în acest sens se prezintă teoria dreptului penal privind faptul, că pentru escrocherie, după cum au și constatat instanțele de fond, caracteristic este situația când inculpatul încă la momentul intrării în stăpânire asupra bunurilor, urmărea scopul sustragerii lor și nu avea scopul să execute angajamentele asumate. Așa a procedat Miron Victor sub pretext camuflat despre locațiunea apartamentului pe un termen de un an, cunoscând despre lipsa unui înscris ce ar atesta dreptul de proprietate asupra apartamentului urmărind intenția de însușire a bunurilor, prin adresarea către partea vătămată cu pretenții de pretindere a banilor, a primit personal suma de 500 Euro de la partea vătămată, fapt conformat prin contractul de închiriere (f.d.23-25) nerestituind acestuia mijloacele bănești și nici nu intenționa executarea acestei obligații.

Deci, reieșind din lucrările dosarului, Colegiul penal nu se poate îndepărta de la concluziile instanței de apel privind vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal confirmată prin cumulul de probe administrate cercetate prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce.

Cu referire la temeiul invocat de apărare și prevăzut la art. 427 alin.(1) pct. 10) Cod de procedură penală care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale* în raport cu motivele invocate, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare.

Cu referire la pedeapsa aplicată, Colegiul penal menționează că, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanțele de fond au ținut seama pe deplin de principiile de aplicare, prevăzute de art.7, 61 Cod penal și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunilor săvârșite, stipulate în art.75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii, care face parte din categoria celor mai puțin grave, de persoana inculpatului, care s-a eschivat de a se prezenta în fața instanței și cunoscând că este diferit justiției săvârșește intenționat alte fapte prejudiciabile, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, de toate circumstanțele atenuante și agravante ale cauzei, și corect a conchis că corijarea inculpatului va fi atinsă prin aplicarea unei pedepsei cu închisoare.

Astfel, Colegiul conchide că concluzia instanței de apel corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind aplicată în limitele legii. Deci, analizând materialele cauzei și decizia instanței de apel, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate, iar pedeapsa aplicată inculpatului este individualizată conform prevederilor legale.

Cu referire la argumentul recurentului precum că, *inculpatului nu i-a fost asigurat dreptul la un proces echitabil. Inechitabilitatea deciziei, în așa mod și a procesului, rezultă și prin faptul că instanța de apel a adoptat o hotărâre care în principiu este contrară jurisprudenței naționale, dar și art. 6 CEDO sub aspectul încălcărilor procedurale și procesuale enunțate*, Colegiul penal consideră, că nu sunt întemeiate nici ceste critici or, în raport cu garanțiile art. 6 CEDO și situația în speță, garanțiile procesului echitabil revendicate de art. 6 CEDO au fost într-un total respectate,

Subsecvent, Colegiul conchide că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Prin urmare, argumentele recurentului sunt neîntemeiate, decizia instanței de apel fiind bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii

instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de către avocatul Bolocan Ludmila în numele inculpatului Miron Victor, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

#### **DECIDE :**

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către avocatul Bolocan Ludmila în numele inculpatului Miron Victor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2020, în cauza penală privindu-l pe ***Miron Victor xxxxx***, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată integral la **22 aprilie 2021**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Toma Nadejda